

Arrest

nr. 210 349 van 28 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Capucienenlaan 63
9300 AALST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 27 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* P. ROELS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten, geboren te zijn op X te Seikwa stad, Brong Ahafo Regio, Tain district. U woonde aldaar samen met uw vader, uw ouders waren immers gescheiden, uw moeder woonde elders in Seikwa. Ook de zus van uw vader genaamd A.B. en de broer van uw vader genaamd E.O. woonden bij jullie in. Uw nonkel E. is inmiddels overleden, uw tante A.B. is ergens in Ghana tewerkgesteld als leerkracht. U stopte naar school te gaan tijdens de zesde graad Primary School. Vanaf uw achttien jaar verhuisde u alleen naar de Great Accra Region, Accra stad. U reisde eveneens voor zaken naar verscheiden andere steden in Ghana zoals onder andere Kumasi en

Tamale, u verkocht immers kleding. U werkte in Ghana tevens als metsers en u was ook een landbouwer aldaar. U behoort tot de etnie Akan en u bent Christen.

In juli/augustus 2005 verliet u Ghana samen met uw partner I.J. en trok u naar Libië, om verder door te reizen naar Italië. Uw vrouw heeft immers de Nigeriaanse nationaliteit en was tevens Moslima, uw familie was tegen een huwelijk, ze vreesden dat u met haar zou willen huwen in Nigeria. In april 2006 startte u een asielprocedure te Italië, u kreeg evenwel een weigeringsbeslissing. Gezien uw partner toen in verwachting was, kregen jullie wel een verblijfsdocument genaamd 'assistent minory', elke twee jaar diende dit document te worden vernieuwd. Uw laatste verblijfsdocument van Italië is sinds 2015 vervallen. U bent wel nog in het bezit van een 'Carta Identita' en een 'Tessera Sanitaria' (cfr. Hospitaal kaart). Op 29 december 2008 huwde u uiteindelijk met uw partner te Italië. Zij verblijft momenteel nog steeds daar, meer bepaald in Napoli, ze heeft er geen geldige verblijfsdocumenten meer. Jullie twee kindjes genaamd A.K.D. en A.K.F. zijn momenteel in Italië bij uw echtgenote.

Uw moeder verblijft nog steeds te Seikwa. Uw broer A.B. verblijft momenteel niet in Ghana, u zou niet over meer details beschikken. Uw zus M.I. is in Brekum in Ghana, uw zus O.K. is in Ghana maar u kent niet de exacte verblijfplaats.

Terwijl u in Italië woonachtig was, werd u in maart 2013 door uw vader gecontacteerd, hij nodigde u uit om naar Ghana te komen. U besloot in juli van dat jaar effectief op zijn verzoek in te gaan en keerde terug naar huis. Er waren 'Chieftancy' geschillen te Seikwa, uw vader lichtte u in omtrent de huidige stand van zaken. Momenteel was immers "N.K.D.H." de Chieft/King van Seikwa, dit is een verre nonkel van uw vader, u noemt deze "extended familie". Evenwel was uw vader zijn familie de eigenaar van Seikwa, de Chieft had dan ook via zijn rechtstreekse afstamming moeten verkozen worden. Uw vader wenste de toenmalige Chieft "N.K.D.H." te elimineren en riep uw hulp hieromtrent in. U reisde vervolgens naar Accra alwaar u vier personen bereid vond om Chieft "N.K.D.H." te executeren. U reisde eerst in september 2013 terug naar Italië zodoende u niet in verdenking kon worden gesteld van medeplichtigheid. Op 04 november 2013 vond de uiteindelijke executie van Chieft "N.K.D.H." door deze vier mannen plaats. In januari 2014 nodigde uw vader u opnieuw uit naar Ghana te komen, evenwel voordat u zich effectief naar daar kon verplaatsen, werd uw vader in maart van dat jaar vergiftigd. U keerde terug naar Ghana in juni 2014, u wenste immers uw vader te begraven, bovendien was de toenmalige Chieft vermoord, u wou een nieuwe Chieft aanduiden, meer bepaald de zoon van de zus van uw vader. Na uw terugkeer naar Ghana trachtte de familie van de vermoorde Chieft u te benaderen en aan te vallen, u vluchtte aldus weg van Seikwa in december 2014 en u ging wederom naar Italië. In Italië aangekomen bleek dat er ook daar familieleden van de vermoorde Chieft aanwezig waren. U besloot dan ook in mei 2015 Italië te verlaten en via Frankrijk naar België te komen. U bent in mei 2015 alhier aangekomen en u diende op 25 oktober 2017 een asielaanvraag in.

Later werd Dhr. A.D. – uw vader zijn neef – te Seikwa als Chieft aangeduid, hij zou vandaag de dag nog steeds Chieft zijn.

U legt ter staving van uw asielaanvraag een paspoort van Ghana (H2228068) afgeleverd op 26 november 2008 te Rome en geldig tot 25 november 2018, een huwelijksakte, een 'Carta d'identita', een 'Tessera Sanitaria' en een 'Permesso di Soggiorno' van Italië en een brief "Assassination of N.K.D.H.– Chieft of Seikwa" dd. 16 oktober 2017 afkomstig van Ghana Police Services Berekum voor.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag laattijdig werd ingediend. U bent in mei 2015 in België aangekomen en u heeft pas op 25 oktober 2017 – aldus twee jaar en vijf maanden later – een asielaanvraag ingediend. U gevraagd naar de reden waarom u zolang hebt gewacht om asiel aan te vragen in België, stelt u dat uw document van Italië verviel in oktober (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 05 december 2017 p. 35, hierna genoemd cgvs p. 35). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, luidt uw antwoord als volgt: "Ik was bang, wilde naar Italië om dit te vernieuwen, als ik dacht aan die relatives, ik was bang, ik wist niemand in België om asiel aan te vragen" (cgvs p. 35). U bevestigt vervolgens nogmaals dat u de procedure niet kende om asiel aan te vragen. Er kan hierbij opgemerkt worden dat u tijdens het gehoor voor het CGVS zelf hebt aangegeven in april 2006 te Italië een asielaanvraag te hebben ingediend, hieruit blijkt dat u aldus meer dan vertrouwd bent met de geijkte procedures en met het inroepen van bescherming in een ander land (cgvs p. 8). Dit is aldus allesbehalve een afdoende verklaring waarom u pas twee jaar en vijf maanden na uw aankomst in België een asielaanvraag hebt ingediend. Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging of die een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij zich wenst te vestigen. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat

de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. Ten slotte kan er nog worden opgemerkt dat u slechts besloot een asielaanvraag in België in te dienen nadat u op 26 september 2017 werd tegengehouden door de politie/diensten, u dezelfde dag een bijlage 13 septies (Bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering) en een bijlage 13 sexies met inreisverbod voor drie jaar betekend kreeg en er een repatriëring naar uw land van herkomst op 29 oktober 2017 werd voorzien.

Voor wat de door u aangehaalde feiten betreft, kan bovendien niet worden besloten dat hieruit een vrees voor vervolging of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' kan worden afgeleid bij een eventuele terugkeer naar Ghana. Er kunnen immers bedenkingen worden gemaakt bij uw beweerde problemen.

U stelt dat u te Italië in maart 2013 door uw vader werd gecontacteerd, hij nodigde u uit om naar Ghana te komen. U besloot in juli effectief op zijn verzoek in te gaan en keerde terug naar huis. Er waren 'Chieftaincy' geschillen te Seikwa, uw vader lichtte u in omtrent de huidige stand van zaken. Momenteel was immers "N.K.D.H." de Chief/King van Seikwa, dit is een verre nonkel van uw vader, u verwijst hiernaar met "extended familie". Evenwel was uw vader zijn familie de eigenaar van Seikwa, de Chief had dan ook via zijn rechtstreekse afstamming moeten verkozen worden. Uw vader wenste de toenmalige Chief "N.K.D.H." te elimineren en riep uw hulp hieromtrent in. U legt verder uit dat Chief "N.K.D.H." door middel van zijn financiële middelen de troon wist te bestijgen, er was dan ook een geschil tussen de familie van de toenmalige King en tussen uw vader zijn familie, dit was reeds zo sinds "N.K.D.H." effectief tot King werd gekroond (cgvs p. 22). U benadrukt nogmaals dat uw vader reeds bezig was met zijn plan om de Chief te ontronen sinds "N.K.D.H." effectief de Chief werd (cgvs p. 24). Het is opmerkelijk dat u stelt dat uw vader reeds plannen maakte om de toenmalige Chief "N.K.D.H." te ontronen sinds deze man de troon besteeg, gezien u zelf aangaf tijdens het gehoor voor het cgvs dat "N.K.D.H." reeds sinds 1989-1990 tot Chief zou zijn gekroond (cgvs p. 20). U gevraagd waarom uw vader dan nog tot november 2013 zou hebben gewacht om uiteindelijk de Chief te elimineren, stelt u dat uw vader die man van de stoel wou, ze hebben alles geprobeerd om hem van de stoel te krijgen (cgvs p. 24). **Het is evenwel compleet ongeloofwaardig dat "N.K.D.H." reeds sinds 1989-1990 tot Chief zou zijn aangesteld, uw vader sindsdien reeds plannen smeedde om hem af te zetten en er pas in november 2013 – aldus maar liefst 23 jaar later – concrete acties zouden zijn ondernomen. Bovendien slaagt u er ook allesbehalve in te duiden welke concrete acties uw vader dan wel gedurende deze 23 jaar lange periode zou hebben ondernomen om de Chief te ontronen.** U stelt immers enkel dat uw vader zijn familie elkaar telkens zou hebben ontmoet in het huis van de familie om erover te praten, dat hij niet de juiste King is (cgvs p. 24). U nogmaals gevraagd naar concrete acties die uw vader en zijn familie zouden hebben ondernomen om de Chief van de stoel te krijgen, zegt u "In family house praatten ze over de issues" (cgvs p. 25). Gevraagd wat uw vader concreet deed, stelt u plots dat ze soms vochten met de familieleden, vaderskant met de andere kant, soms fysiek (cgvs p. 25). U gevraagd of beide families trachtten te onderhandelen, bevestigt u dit, u kan evenwel verder enkel uitleggen dat het altijd negatief was, uw vader wou dat de King aftrad, hij wou dat niet, de onderhandelingen faalden, ze probeerden nu hem te elimineren, dat is de enige optie (cgvs p. 25).

U stelt verder naar Accra te zijn gegaan alwaar u vier personen bereid vond om Chief "N.K.D.H." te executeren. U reisde eerst in september 2013 terug naar Italië zodoende u niet in verdenking kon worden gesteld van medeplichtigheid. Op 04 november 2013 vond de uiteindelijke executie van Chief "N.K.D.H." door deze vier mannen plaats. In januari 2014 nodigde uw vader u opnieuw uit naar Ghana te komen, evenwel voordat u zich effectief naar daar kon verplaatsen, werd uw vader in maart van dat jaar vergiftigd. U keerde terug naar Ghana in juni 2014, u wenste immers uw vader te begraven, bovendien was de toenmalige Chief vermoord, u wou een nieuwe Chief aanduiden, meer bepaald de zoon van de zus van uw vader. **Er kan hierbij opgemerkt worden dat het compleet ongeloofwaardig lijkt dat u – nadat u de opdracht had gegeven Chief "N.K.D.H." van Seikwa te vermoorden en nadat uw vader in maart 2014 door de familie van de vermoorde Chief zou zijn vergiftigd - in juni 2014 besloot om van Italië wederom naar Seikwa te Ghana (cgvs p. 30) terug te keren.** U stelt omtrent de moord op uw vader dat hij was vergiftigd omdat het uitkwam dat hij de Chief had gedood (cgvs p. 18). U corrigeert uzelf door te stellen dat uw vader het niet zelf heeft gedaan, maar hij u wel uitnodigde om het voor hem af te handelen (cgvs p. 18). U benadrukt nogmaals dat uw vader vergiftigd werd gezien ze wisten dat het door vader was dat de Chief was gedood, op dat moment wisten ze evenwel nog niet dat het via u was, dus u probeerde naar huis te gaan (cgvs p. 18). U wou immers uw vader begraven en gezien de Chief was gedood, wou u een nieuwe aanstellen (cgvs p. 18). Gepolst naar uw beweegredenen en uw risicoinschatting om u in juni 2014 - na de door u uitgestippelde moord op de voormalige Chief "N.K.D.H." in november 2013 en na de moord op uw vader in maart 2014 – terug naar Ghana te begeven, herhaalt u nogmaals dat het voor uw terugkeer en voor uw vader zijn dood, niet verdacht was dat uw vader hem doodde, ze wisten niet dat het vader en uzelf was (cgvs p.

31). U geeft vervolgens aan dat er na de moord op "N.K.D.H." een politieel onderzoek hangend was, u werd evenwel toen nog niet verdacht door de politie (cgvs p. 31). U ermee geconfronteerd dat er desalniettemin een politieel onderzoek naar de moord hangend was, uw vader vergiftigd bleek, uw familie en de familie van de voormalige Chief steeds in onmin leefden, luidt uw antwoord als volgt: "Omdat ik dacht, ik ging naar huis niet door de moord op de King, ze dachten ik was normale bezoeker, ze zouden niet verdenken dat ik het was" (cgvs p. 31). **Er kan hierbij worden opgemerkt dat het compleet ongeloofwaardig is dat u bij uw terugkeer naar Ghana in juni 2014 niet als een verdachte zou worden beschouwd voor wat betreft de moord op de toenmalige Chief "N.K.D.H."**. U geeft immers zelf aan dat uw vader zijn familie en de familie van Chief "N.K.D.H." steeds in conflict hebben gelegen (cgvs p. 26). Meer nog, een vijf tot zestal 'subchefs' zouden op de hoogte zijn geweest van jullie rivaliteit, ook de inwoners van Seikwa waren op de hoogte, het was dan ook een issue gekend in de gehele stad (cgvs p. 26). Uw vader en zijn familie bekampten immers de "Chief family" reeds sinds 1989-1990, soms vochten ze zelfs met elkaar, beide families hebben ook getracht meermaals te onderhandelen (cgvs p. 25). Bovendien waren er ook een aantal personen op de hoogte van en betrokken bij de eigenlijke moord. Immers zowel uw vader en zijn zus en broer als de vier mannen die de uiteindelijke moord op hun geweten hebben, waren bij de plannen betrokken (cgvs p. 26). **Het feit dat uw vader zijn familie en de familie van de voormalige Chief "N.K.D.H." reeds sinds 1989-1990 serieus in conflict lagen met elkaar en de hele stad Seikwa hiervan op de hoogte blijkt te zijn, maakt het des te ongeloofwaardiger dat u – als zijnde de zoon van het hoofd van een familie die steeds de "Chief family" zou hebben bekampt en die overigens in maart 2014 door vernoemde familie zou zijn vermoord – niet als één van de mogelijke hoofdverdachten voor de moord zou hebben aangeschreven gestaan. Overigens woonde u sinds 2005 in Italië doch bleek u plots in Seikwa op te duiken van juli tot september 2013, terwijl de moord amper twee maanden later plaatsvond, wat het des te verdachter maakt dat u net in die periode en na een afwezigheid van maar liefst acht jaar even zou zijn teruggekeerd. U stelt verder nog dat u naar Ghana terug keerde om een nieuwe King aan te duiden en uw vader te begraven, toen pas zouden ze u hebben verdacht (cgvs p. 31). U legt uit dat de familie van de vermoorde King u verdacht toen ze hoorden dat u terug kwam teneinde een nieuwe King te installeren, ze dachten dat u omwille van de nieuwe King, de oude had vermoord (cgvs p. 31). Het was te vroeg om een nieuwe King te installeren, de familie verdacht u vanaf dan (cgvs p. 31). Hoewel er – zoals reeds eerder gemotiveerd – totaal geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen zijnde dat u bij uw terugkeer naar Ghana in juni 2014 niet als verdachte zou zijn beschouwd, is het ook compleet ongeloofwaardig dat u zich van het veilige Europese land Italië naar Ghana zou begeven, dit na al de door u voorgehouden feiten die er zich zouden hebben afgespeeld, enkel en alleen om een nieuwe King te installeren en om uw vader te begraven. Overigens kan men logischerwijze verwachten dat het trachten aan te stellen van een nieuwe King – ditmaal wel een rechtstreekse afstammeling van uw vader – de nodige argwaan omtrent uw persoon en uw beweegredenen zou kunnen opwekken en u zich hierdoor extra verdacht zou maken.**

Overigens spreekt u zichzelf ook meermaals tijdens het gehoor voor het CGVS compleet tegen voor wat betreft het exacte moment dat u door zowel de familie van de voormalige Chief "N.K.D.H." als door de politieele diensten als verdachte zou worden beschouwd. Zo stelt u aanvankelijk dat uw vader in maart 2014 werd vergiftigd gezien het uitkwam dat hij betrokken was bij de moord op de Chief, op dat moment wisten ze evenwel niet dat het via u was (cgvs p. 18). U verder tijdens het gehoor gevraagd of de politie een onderzoek voerde toen de moord in november 2013 werd gepleegd, bevestigt u dit (cgvs p. 28). U gevraagd of ze toen uw familie eind 2013 verdachten, bevestigt u dit opmerkelijk genoeg wederom (cgvs p. 28). U vult aan dat de familie van de overleden King jullie familie verdacht, uw vader is bijna het hoofd, daardoor vergiftigden ze uw vader, uw vader dronk het gif, ze verdachten hem (cgvs p. 28). Gepolst of de politie toen ook uw familie verdacht, bevestigt u dit wederom, uw zus zou u dit hebben verteld, op een dag verdacht de familie van de toenmalige Chief u en uw vader en ze gaven het aan bij de politie (cgvs p. 29). Gevraagd of dit voor de moord op uw vader plaatsvond, bevestigt u dit, daarom doodden ze uw vader (cgvs p. 29). U gevraagd waarom de familie van de vermoorde Chief het resultaat van het politieel onderzoek niet zou hebben afgewacht, alvorens uw vader in maart 2014 reeds te vergiftigen, stelt u het volgende: "Toen ze hoorden dat ik ze om het te doen, ik was in Italië, ze wisten niet wanneer ze me zouden te pakken krijgen (cgvs p. 29). U gevraagd hoe de familie dan uiteindelijk van uw betrokkenheid op de hoogte werd gesteld, zegt u het volgende: "Omdat toen ik thuis kwam, nadat vader me alles zei, ze planden het al lang, dus ze verdachten dat het door dat probleem was dat vader me naar huis liet komen" (cgvs p. 29). Vervolgens stelt u - wederom compleet tegenstrijdig aan voorgaande verklaringen – het volgende: "Voor mijn terugkeer (cfr. juni 2014), voor vader zijn dood (cfr. maart 2014), het was niet verdacht dat vader hem doodde. Ze wisten niet dat het vader en ik was" (cgvs p. 31). Het onderzoek was bij de politie, u en uw vader waren toen niet verdacht (cgvs p. 31). De familie van de vermoorde King zou u dan ook pas

zijn beginnen verdenken toen u een nieuwe King wou installeren in Seikwa (cgvs p. 31). Pas toen u daarna van Seikwa wederom naar Italië vluchtte, informeerde de familie de politie omtrent uw betrokkenheid, dit was in december 2014 (cgvs p. 31-32).

Wat betreft de door u toegevoegde kopij van uw paspoort van Ghana (H2228068) afgeleverd op 26 november 2008 te Rome en geldig tot 25 november 2018 en de door u voorgelegde kopij van uw huwelijksakte, deze documenten betreffen louter persoonsgegevens die hier niet onmiddellijk ter discussie staan.

Betreffende de door u voorgelegde kopij van uw 'Carta d'identita', de kopij van uw 'Tessera Sanitaria' en van uw 'Permesso di Soggiorno' van Italië, deze documenten bevestigen louter uw verblijf in Italië wat niet in twijfel wordt getrokken.

Omtrent de door u toegevoegde kopij "Assassination of N.K.D.H. – Chief of Seikwa" dd. 16 oktober 2017 afkomstig van "Ghana Police Services Berekum", kan er het volgende worden opgemerkt. Vooreerst slaagt u er niet in om het originele document neer te leggen, uw broer (cfr. A.Br.) zou u dit immers per fax hebben bezorgd, het originele document zou nog steeds in zijn bezit zijn (cgvs p. 35). Bovendien kwam u reeds in mei 2015 te België aan en zou u de brief pas in oktober 2017 – aldus twee jaar en vijf maanden later – via uw broer bij de politie hebben trachten te bekomen. Overigens stelde u tijdens uw gehoor voor het cgvs enkel nog contact te hebben onderhouden met uw zus M. en haar echtgenoot sinds u in België aankwam (cgvs p. 14), wat het des te opmerkelijker maakt dat uw broer u de politionele brief per fax zou hebben bezorgd. Verder spreekt deze brief uw verklaringen op enkele cruciale punten totaal tegen. Zo stelt de brief dat reeds op 14 augustus 2013 "O.K.K." – het hoofd van de Royal Family van Seikwa – samen met vijf ouderen zich tot Berekum District richtte om aan te geven dat sommige mensen van de tegengestelde fractie planden iemand van hun als Chief van Seikwa te installeren, dit terwijl "N.K.D.H." nog steeds op de troon zat. Ze waren evenwel niet in het bezit van enig bewijsmateriaal en ze konden de politie niet tot de samenzweerders leiden. Deze verklaringen – zijnde dat de leden van de Royal Family geen bewijsmateriaal hadden en ze de politie niet tot bij de samenzweerders konden leiden - staan evenwel volledig haaks op uw bewering dat uw vader zijn familie en de familie van de voormalige Chief "N.K.D.H." reeds sinds 1989-1990 serieus in conflict liggen met elkaar en de hele stad Seikwa hiervan op de hoogte zou zijn (cgvs p. 20 en p. 26). Bovendien was uzelf - meer bepaald de zoon van de aanstoker van het jarenlange conflict - 'toevallig' sinds juli 2013 terug naar Seikwa gekeerd (cgvs p. 18), terwijl de aangifte van amper een maand later dateert. Het politioneel onderzoek zou dan wel uiteindelijk volgens de brief hebben onthuld dat er effectief geschillen tussen beide families waren omtrent de verkiesbaarheid van Chief "N.K.D.H.", dit geschil zou ongeveer anderhalf jaar voor het incident (cfr. de moord op N.K.D.H. dd. 04 november 2013) zijn ontstaan en zou aangespoord zijn door uzelf, dhr. F.A.K.. Het is opmerkelijk dat de brief spreekt over een conflict tussen beide families ontstaan anderhalf jaar voor de moord op N.K.D.H., aldus rond mei 2012, terwijl uzelf aangaf dat het conflict reeds sinds het aantreden van Chief "N.K.D.H." (cfr. 1989-1990) zou aanslepen (cgvs p. 20). Verder stelt de brief dat u zich in december 2014 wederom naar Seikwa begaf teneinde uw nonkel "A.D." als de nieuwe Chief te installeren. Er kan hierbij opgemerkt worden dat u verklaarde reeds in juni 2014 naar Seikwa te zijn teruggekeerd, in december 2014 zou u Seikwa hebben verlaten en terug naar Italië zijn gegaan (cgvs p. 31-32). Ten slotte is het opmerkelijk dat u aangeeft de brief te hebben aangevraagd via uw broer gezien uw zus u informeerde dat de politie naar u vroeg (cgvs p. 35). U vertelde uw broer aldus om naar de politie te gaan en te informeren of er al dan niet een onderzoek tegen u loopt, de politie heeft vervolgens deze brief voor u geprint, om aan te tonen dat er effectief een onderzoek tegen u loopt (cgvs p. 35). Het is niet alleen opmerkelijk dat de politie dergelijk document zomaar zou meegeven aan de broer van een mogelijke verdachte in het kader van het gevoerde politionele moordonderzoek, doch in de brief wordt er ook geen enkele melding gemaakt van een hangend onderzoek tegen uzelf. Tenslotte maakt de brief ook geen enkele melding van de moord op uw vader in maart 2014 en kan u ook geen overlijdensakte van uw vader noch andere documenten ter staving van de moord op uw vader voorleggen. Dit document doet dan ook geen afbreuk aan hogervermelde opmerkingen dat u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk wist te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn 27 december 2017 een schending aan *“van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ; Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ; Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; Schending van de zorgvuldigheidsverplichting”*.

Volgens verzoeker baseert de commissaris-generaal zich *“op een foutieve veronderstelling dat verzoeker bij zijn aankomst ten alle tijde rationeel diende gehandeld te hebben door onmiddellijk bij aankomst een asielaanvraag in te dienen”*. Hij wijst op *“artikel 10, §1 van de Herschikte Procedurerichtlijn”* en op UNCHR dat zou stellen *“dat het laattijdig indienen van een asielaanvraag niet mag aanzien worden als een aanwijzing van een gebrek aan vrees van een asielzoeker”* en *“dat een instantie rekening dient te houden met de factoren die aanleiding hebben gegeven tot een laattijdige asielaanvraag”*.

Verzoeker legt uit dat hij *“na de moord op zijn vader en de mislukte aanslag op zijn leven door de familieleden van Chief N.K.D.H. dat hij zeer zwaar onder de indruk was over de omstandigheden”*, dat hij halsoverkop en psychisch totaal gedesoriënteerd naar Italië vertrok, dat *“in Italië bleek dat er ook daar familieleden van Chief N.K.D.H. leefden”*, dat verzoeker hierop naar België trok *“in de hoop om hier uit de klauwen van de N.K.D.H.-clan te blijven”* en dat hij hierdoor *“wantrouwig is geworden ten aanzien van elke (officiële) instantie”*, wat volgens hem *“geen ongewone reactie voor asielzoekers”* is. Verzoeker vreesde ervoor *“dat wanneer hij een asielaanvraag zou indienen hier in België ze hem zouden terugsturen naar Italië of Ghana zodat hij ten prooi zou vallen van de de clan N.K.D.H.”*. Hij geeft aan dat hij fout geïnformeerd werd *“over zijn slaagkansen van een asielaanvraag in België”*, dat hij onvoldoende op de hoogte was *“van de Belgische wetgeving”* en dat hij het advies van andere asielzoekers vertrouwde boven dat van sociale werkers. Volgens verzoeker kreeg hij *“pas naar aanleiding van zijn aanhouding door de Belgische politiediensten informatie over de verplichting tot het indienen van een asielaanvraag”*.

Verzoeker meent dat *“de vormen van intimidatie en de bedreigingen die hij reeds ondergaan heeft in Ghana en Italië”* vallen onder de artikelen 48/3 en 48/7 van de Vreemdelingenwet. Hij wijst op UNHCR dat zou stellen *“dat het voor een asielzoeker al te vaak onmogelijk is om elk onderdeel van zijn verhaal te 'bewijzen’”* en op rechtspraak van het EHRM over het voordeel van de twijfel.

Hij is van oordeel dat hij *“de omstandigheden die aanleiding hebben gegeven tot de moord op Chief N.K.D.H. en zijn vader op een doorleefde, geloofwaardige en spontane wijze verteld’* heeft. Hij benadrukt dat hij *“een kind was gedurende het merendeel van het regime van Chief en bijgevolg maar beperkt op de hoogte kon geweest zijn van de intriges tussen zijn vader en zijn verre nonkel”*, dat hij sinds 2005 niet meer in Ghana verbleef en dat er altijd spanningen heersten tussen Chief N.K.D.H. en zijn vader tot dat deze spanningen einde 2013 uitgemond waren in een echt conflict tussen de twee heren, waardoor verzoekers vader pas in 2013 contact opneemt met zijn zoon om zijn politieke tegenstrever te vermoorden.

Volgens verzoeker is het duidelijk dat hij *“bij het nemen van zijn beslissing om naar België te vluchten nog steeds getraumatiseerd was door de omstandigheden”*. Hij voert aan dat door de commissaris-generaal *“onvoldoende rekening gehouden met het kwetsbare profiel van verzoeker zoals dit omschreven wordt in art. 48/5. § 3 Vw.”*, terwijl *“het verlies van zijn vader en de aanslagen op zijn leven immers ernstige psychologische sporen [hebben] nagelaten bij verzoeker”* en *“deze ervaringen een negatieve impact hebben op de weergave van de traumatische herinneringen en aldus op de individuele bekwaamheid om het asielrelaas te vertellen”*.

Hij wijst erop dat hij *“een kopij "Assasination of N.K.D.H. - Chief of Seikwa" van de Ghana Police Services Berekum”* neerlegde. Aldus verzoeker *“heeft hij aan zijn wettelijke bewijslast voldaan en dient zijn asielrelaas als geloofwaardig beschouwd te worden”*, kan hij *“ geen beroep doen op de autoriteiten daar een klacht bij de politie de situatie enkel zou verergeren”* en beschikt hij niet over een intern vluchtalternatief.

Aangaande de subsidiaire bescherming, voert verzoeker aan *“dat Ghana in elk geval een plaats is waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen*

dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade”, gezien “uit de beschikbare informatie blijkt dat het willekeurig geweld ten gevolge van clangerelateerde oorlogen vaak doden en gewonden opeist”.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing *“te hervormen en de verzoeker te erkennen als vluchteling, minstens om aan haar de subsidiaire bescherming toe te kennen, in meest ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met het oog op verder onderzoek”.*

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Ghana uit vrees voor problemen met de familie van de vermoorde chief N.K.D.H.. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker. Verzoekers asielrelaas is immers een opeenstapeling van onaannemelijkheden die de waarachtigheid ervan aantast.

2.3.2. Zo verklaarde verzoeker enerzijds dat zijn vader de chief N.K.D.H. reeds wilde ontronen sinds 1989-1990 (gehoor, p. 20, 24) doch anderzijds dat de chief pas in november 2013 werd afgezet (gehoor, p. 24), door toedoen van verzoeker zelf. Verzoeker biedt hier noch op het Commissariaat-generaal noch in zijn verzoekschrift enige logische verklaring voor. Zijn beweringen dat zijn vader reeds 23 jaar lang acties ondernam om chief N.K.D.H. te ontronen kan hij geenszins middels voorbeelden of anekdotes laat staan met objectieve elementen, hardmaken (gehoor, p. 24-25). Dat verzoeker er niet in slaagt op een doorleefde wijze en aan de hand van concrete voorbeelden en situaties uit te leggen welke stappen gedurende 23 jaar ondernomen werden om chief N.K.D.H. af te zetten is frappant gezien het uiteindelijk verzoeker was die in juli 2013 tot actie moest overgaan en de executie aan de chief regelde.

2.3.3. Verzoeker zou in juli 2013, na een 8-jarig verblijf in Italië, naar Ghana zijn teruggekeerd, op vraag van zijn vader, om de beweerde executie van chief N.K.D.H. te plannen, waarna verzoeker in september 2013 opnieuw naar Italië reisde om niet in Ghana aanwezig te zijn bij de moord op de chief in november 2013. Het is echter geenszins geloofwaardig dat verzoeker volgens zijn eigen verklaringen in juni 2014 zonder problemen kon terugkeren naar Ghana omdat hij toen nog niet als verdachte werd beschouwd (gehoor, p. 18, 30-31). Dat verzoeker het risico nam om in juni 2014 terug te keren naar Ghana en dat niemand vermoedens had over zijn betrokkenheid, hoewel hij in september 2013 plots opdook in Ghana en de moord op de chief in november 2013 plaatsvond, doet afbreuk aan de waarachtigheid van zijn verhaal, gezien hij meermaals beweerde dat verschillende subchiefs én de inwoners van Seikwa op de hoogte waren van de chieftancy-geschillen tussen zijn familie en die van N.K.D.H. (gehoor, p. 25-26) en aldus niet kan worden ingezien waarom verzoeker en zijn familie niet verdacht zouden worden van de eliminatie. Bovendien geeft verzoeker zelf aan dat zijn vader in maart 2014 werd vergiftigd omdat ze

hem linkten aan de moord op de chief (gehoor, p. 18). Dat verzoeker, zoon van de concurrent van de vermoorde chief, die na 8 jaar afwezigheid in het buitenland plots opduikt in Seikwa van juli tot september 2013, twee maanden vóór de moord op de chief, niet als verdachte werd beschouwd, is dan ook geheel onaannemelijk.

2.3.4. De terugkeer van verzoeker naar Ghana in juni 2014 - volgens zijn verklaringen om zijn vader te begraven en om een nieuwe Chief te installeren - kan bijgevolg enkel wijzen op de leugenachtigheid van (zijn beweerde betrokkenheid bij) de moord op chief N.K.D.H.. Deze vaststelling wordt bevestigd door verzoekers wisselende verklaringen over wanneer de politonele diensten hem als verdachte beschouwden en een onderzoek opstartten (gehoor, p. 18, 28-29, 31).

2.3.5. De op het Commissariaat-generaal voorgelegde brief "*Assassination of N.K.D.H. – Chief of Seikwa*" van 16 oktober 2017 van "*Ghana Police Services Berekum*" kan verzoekers geloofwaardigheid niet herstellen. Vooreerst betreft het een fotokopie, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat fotokopieën door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X). Tevens biedt verzoeker geen verklaring voor het feit dat hij stelde sinds zijn aankomst in België enkel contact te hebben gehad met zijn zus en haar echtgenoot (gehoor, p. 14) hoewel hij deze brief beweerdelijk van zijn broer A.B. ontving (gehoor, p. 35). Wat de inhoud van het stuk betreft, is het opvallend dat het conflict tussen beide families volgens de brief rond mei 2012 zou zijn begonnen en dat het hoofd van de Royal Family van Seikwa zich in augustus 2013 tot Berekum District richtte omdat tegenstanders een eigen Chief wilden installeren maar dat ze hiervoor geen aanwijzingen hadden, terwijl verzoeker verklaarde dat zijn familie en de familie van de Chief N.K.D.H. reeds sinds 1989-1990 in conflict liggen met elkaar en de hele stad Seikwa hiervan op de hoogte zou zijn (gehoor, p. 20, 26). De brief vermeldt overigens niets over de vergiftiging van verzoekers vader in maart 2014, volgens verzoeker nochtans door de familie van vermoorde Chief N.K.D.H. (gehoor, p. 30). Waar de brief aangeeft dat verzoeker zich in december 2014 terug naar Seikwa begaf teneinde zijn nonkel "A.D." als de nieuwe Chief te installeren, wijst de Raad op verzoekers andersluidende verklaringen, met name dat hij in juni 2014 naar Seikwa terugkeerde om zijn neef (en niet zijn nonkel) op de troon te installeren (gehoor, p. 31-32). Ten slotte kan verzoeker ter terechtzitting niet toelichten waarom deze troonopvolging van een traditionele chef niet binnen het traditionele recht werd aangevochten door zijn clan of de tegenpartij. Evenmin kon verzoeker toelichten welke stappen de traditionele koning of naar zijn zeggen de koningin moeder, ondernam. Verzoekers verklaringen komen verzonnen voor. Immers voornoemde inhoudelijke gebreken wijzen op de leugenachtigheid van zijn asielaanvraag.

2.3.6. Dat verzoeker in werkelijkheid geen vervolging vreest in Ghana wordt bevestigd door de vaststelling dat hij reeds in mei 2015 aankwam in België maar pas op 25 oktober 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende en dit nadat hij op 26 september 2017 werd tegengehouden door de politonele diensten, een bijlage bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en een inreisverbod voor drie jaar betekend kreeg én er op 29 oktober 2017 een repatriëring naar Ghana werd voorzien. Dat verzoeker door zijn problemen in Ghana "*wantrouwig is geworden ten aanzien van elke (officiële) instantie*", wat volgens hem "*geen ongewone reactie voor asielaanvragers*" is, kan niet worden aangenomen gezien hij bij zijn aankomst in Italië in april 2006 wel een asielaanvraag indiende. Ook zijn loutere beweringen dat hij fout geïnformeerd werd "*over zijn slaagkansen van een asielaanvraag in België*", dat hij onvoldoende op de hoogte was "*van de Belgische wetgeving*" en dat hij het advies van andere asielaanvragers vertrouwde boven dat van sociale werkers en dat hij "*pas naar aanleiding van zijn aanhouding door de Belgische politiediensten informatie [kreeg] over de verplichting tot het indienen van een asielaanvraag*" kan verzoekers late verzoek om internationale bescherming niet verschonen. De Raad benadrukt dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet inroept, immers redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij in het gastland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan worden verkregen en zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Verzoeker kan onwetendheid dus niet dienstig inroepen om te verklaren waarom hij in België tot na zijn vasthouding en na de vastlegging van een repatriëring wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat verzoeker zo lang wachtte is dan ook een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativerend als dusdanig de ernst van de door hem geschetste vervolging.

2.3.7. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker "*bij het nemen van zijn beslissing om naar België te vluchten nog steeds getraumatiseerd was door de omstandigheden*", dat "*het verlies van*

zijn vader en de aanslagen op zijn leven immers ernstige psychologische sporen [hebben] nagelaten bij verzoeker” en dat *“deze ervaringen een negatieve impact hebben op de weergave van de traumatische herinneringen en aldus op de individuele bekwaamheid om het asielrelaas te vertellen”*, merkt de Raad op dat verzoeker geen medisch attest neerlegt waaruit zou blijken dat hij dermate getraumatiseerd is dat hij niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure. Verzoekers asielrelaas is ongeloofwaardig zodat zijn door hem voorgehouden *“ernstige psychologische sporen”* niet gelinkt kunnen zijn aan zijn asielmotieven. Evenmin toont verzoeker aan dat deze geestelijke ‘sporen’ van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn asielaanvraag. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn geestelijke toestand hem ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat bovenstaande vaststellingen onverkort blijven.

2.3.8. De overige door verzoeker voorgelegde stukken - de kopie van zijn paspoort van Ghana (H2228068) afgeleverd op 26 november 2008 te Rome en geldig tot 25 november 2018, de kopie van zijn huwelijksakte en de kopieën van zijn ‘*Carta d’identita*’, zijn ‘*Tessera Sanitaria*’ en zijn ‘*Permesso di Soggiorno*’ van Italië - betreffen enkel verzoekers persoonsgegevens en zijn verblijf in Italië.

2.4. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.1. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. De beweringen in het verzoekschrift *“dat Ghana in elk geval een plaats is waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade”*, gezien *“uit de beschikbare informatie blijkt dat het willekeurig geweld ten gevolge van clangerelateerde oorlogen vaak doden en gewonden opeist”*, toont geenszins aan dat er in Ghana een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, wat verzoeker niet aantoont.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel

39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK